

שזלחן השבת

פרשת שלח

Who am I?

אני נבנתי שבע שנים לפני צוען
במצרים (י"ג: כ"ב)

אנו "בצרות גדלת מאד" (י"ג: כ"ח)

המרגלים היו בעינינו כחגבים
(י"ג: ל"ג)

הייתה רוח אחרת עמי (י"ד: כ"ד)

אנו לא משנו מקרב המחנה
(י"ד: מ"ד)

הניחו אותי במשמר (ט"ו: ל"ד)

כשתראו אותי תזכרו את כל מצוות
ה' (ט"ו: ל"ט)

Who said to whom?

עלו זה בנגב, ועליתם, את-ההר
(י"ג: ז')

באנו, אל-הארץ אשר שלחתנו
(י"ג: ז')

עלה נעלה ונרשנו אתה (י"ג: ל')

נתנה ראש, ונשובה מצרממה (י"ד: ד')

ואעשה, אתך, לגוי-גדול ועצום
(י"ד: י"ב)

סלחתי בדברך (י"ד: כ')

הננו, ועלינו אל-המקום אשר-אמר ה'
(י"ד: מ')

רגום אתו באבנים כל-העדה, מחוץ
למחנה (ט"ו: ל"ה)

For discussion:

Bamidbar 15:2 reads:

"דבר אל-בני ישראל, ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתים, אשר אני, נתן לכם"

("Speak unto the children of Israel, and say unto them: When you come into the land of your habitations, which I give unto you")

After the sin of the spies, God told Israel that as a punishment, they would not be able enter the Land of Israel. Immediately following this, God gave them a commandment dependent on residing in the Land of Israel. Why?

Answer:

God is giving the Israelites good news so that they do not despair. Although this generation will not go into the Land of Israel, God is promising that their children will, and they will have special commandments dependent on the land.

Written by Moshe Abelesz for Kehillat Ahavat Zion, Israel